

[Alsing Andersen.]

det skal følges. Jeg forstod paa den højtærede Ministers hele Redegørelse, at han ikke agtede at drage saadanne Konsekvenser. Jeg vil ogsaa haabe, at man kan gaa ud fra, at Rigsdagen som saadan i alt Fald ikke ønsker en ny Praksis i saa Henseende, saaledes at der skal blive Konsekvenser af dette lille Skridt til Siden i den kommende Tid.

Hvad Hr. Prien angaar, er det lige stift nok, at Rigsdagen skal bruge en hel Eftermiddag til at behandle denne Mands Forhold, men da det ærede Medlem Hr. Starcke nu har gjort en hel Del Bemærkninger, og det ærede Medlem har gjort sig megen Anstrengelse for at kanonisere ham og gøre ham til Helgen og Idealist og har fortalt, at han har ofret Formue og alt andet paa den danske nationale Bevægelses Alter, er der vist Grund til at gøre et Par supplerende Bemærkninger til det, den højtærede Justitsminister har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Starcke mente, at der herskede stor Vrede blandt alle, som havde kendt Hr. Prien. Dér tog det ærede Medlem Hr. Starcke nu Munden lovlig fuld. Det ærede Medlem Hr. Starcke kan ikke tale paa alle deres Vegne, der har kendt Hr. Prien. Vi er adskillige andre, der ogsaa har kendt noget til ham. Den højtærede Justitsministers Redegørelse har givet mange Bidrag i saa Henseende, baade til at belyse Hr. Priens nationale Habitus og hans personlige Habitus, og denne Bedømmelse falder fuldkommen sammen med, hvad jeg har erfaret fra Folk, som, blandt andet i Sverige, har haft Omgang med Hr. Prien i det daglige Liv, og ogsaa fra Folk, som herhjemme i Danmark hjalp ham, medens han var her, og de har sandelig ikke faaet andet end Utak derfor, baade paa den ene og den anden Maade.

Jeg kan fuldkommen bekræfte de Oplysninger, den højtærede Justitsminister har givet her om Mandens Vandel og hele Færden, om sørgende Kreditorer og meget andet, om, hvordan han forstod at mele sin egen Kage i de Ting, han havde med at gøre. Det er Beretninger, som ogsaa er tilgaaet vort Kontor fra dem, som kender ham, baade her i Landet og i Sverige.

Jeg skal ikke fordybe mig mere i det, det vilde føre til en ejendommelig Debat. Men jeg er nødt til at gøre disse Bemærkninger, naar det ærede Medlem Hr. Starcke prøver at gøre ham til en national dansk Helgen, som kun forfølges af den nuværende Regering, fordi han er Socialdemokrat eller har været det. Jeg vil i den Forbindelse

i Tilslutning til Justitsministerens Redegørelse gerne sige, at for os er det ikke noget Spørgsmaal om, hvorvidt Hr. Prien er Socialdemokrat nu eller han nogen Sinde har været det. Jeg vil blot sige for vort Vedkommende, at vi har aldrig følt os besværet af, at han ønskede at være vor Meningsfælle. Den Interesse har vi ikke mærket noget til, undtagen dengang, da han altsaa gerne vilde have Understøttelse af Matteottifonden, men det blev ogsaa fastslaaet dengang af Folk i Tyskland, der kendte ham, at han ikke var et saadant Papir, som man burde sætte noget ind paa.

Det ærede Medlem Hr. Starcke kaldte ham Idealist. Ja, hvis det er at være Idealist ikke at have nogen Opfattelse, men snart gribe een Chance, snart en anden, saa kan han næppe overgaas som Idealist. Jeg tror, at han var Medlem af det socialdemokratiske Parti i Tyskland; jeg har ingen Grund til at betvivle, at han engang har været det. Men han har ogsaa været Medlem af disse ejendommelige Organisationer, som florerede dengang i Tyskland og andre Steder under kommunistisk Maske, eller rettere sagt ledet fra kommunistisk Side, men under neutral Maske. Dér deltog han aabenbart med Liv og Lyst efter de Oplysninger, vi har om ham, og hans omskiftelige politiske Skæbne senere synes ogsaa at vise, at hvis han virkelig er Idealist, søger han aabenbart stadig væk efter det rette Ideal. Jeg synes, det er urimeligt, at vi skal høre denne Mand fremstillet som en virkelig dansk Nationalhelgen.

Det er rigtigt, som den højtærede Justitsminister oplyste i en kort Bemærkning i sit sidste Indlæg, at Hr. Prien selv har oplyst, at han meldte sig hos den slesvig-holstenske Regering i Kiel, da han kom herfra i 1946. Han modtog oven i Købet et Tilbud om at blive Chefredaktør ved det tyske „Landeszeitung“ i Rendsburg — det er hans egen Oplysning, jeg her citerer. Da Englænderne satte et Stop herfor, modtog han et andet Tilbud fra Overpræsident Steltzer i Kiel om at blive Provinsslesvig-Holstens officielle tyske Pressechef. Det spændte Englænderne ogsaa Ben for. Men sæt Englænderne ikke havde gjort det. Saa havde vi ikke oplevet at se Hr. Prien som Forkæmper i Sydslesvig og Danmark for danske nationale Interesser, saa var han gaaet i tysk Sold, saaledes som han havde givet Tilsagn om. Derfor er det lovlig stærkt at skulle høre ham fremstillet paa den Maade, som han er fremstillet her i den danske Rigsdag. Det er saa meget mere